

full DOMINICAL

PARAULA I VIDA

† LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH
Cardenal arquebisbe de Barcelona

El servei dels religiosos i les religioses a la societat

Dins d'aquest temps joïós de Pasqua, aquest quart diumenge s'escau la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. Es refereix a les vocacions sacerdotals i religioses, que són sempre un do de Déu a la seva Església.

Les vocacions al ministeri sacerdotal i a la vida religiosa tenen una especial importància en l'Església. Amb motiu de l'Any de la Vida Consagrada que estem celebrant a tota l'Església per indicació del papa Francesc, voldria recollir en aquest comentari algunes de les idees que vaig exposar en una reunió extraordinària que vàrem celebrar els superiors religiosos i els bisbes catalans el passat 28 de gener al Seminari Diocesà de Barcelona.

El papa Francesc, en el seu document programàtic *La joia de l'Evangeli* fa una crida a tots els religiosos i les religioses a «recuperar la frescor original de l'Evangeli» per tal de fer brollar «nous camins, mètodes creatius, altres formes d'expressió, signes més eloqüents, paraules carregades de renovat significat per al món actual».

El Papa ens crida a tots els servidors de l'Església a una pastoral en clau de missió amb audàcia i creativitat, i demana expressament fer la proposta evangelitzadora des del cor de l'E-

vangeli, el nucli del qual és la misericòrdia. Aquest nucli és la font de la qual brolla la joia que ha d'acompanyar sempre l'evangelitzador i l'evangelitzadora i, per això, l'Església ha de ser i ha d'aparèixer com a portadora d'aquesta experiència de misericòrdia.

Són molt boniques les paraules que diu el papa Francesc amb motiu de l'any que estem celebrant: «Volia dirvos una paraula, i la paraula és l'alegria. Sempre, on són els consagrats i les consagrades a Déu hi ha alegria.»

És l'alegria, la joia de la vocació rebuda i de l'amor del Senyor, que s'expressa en la vida de seguiment de Jesucrist obedient, cast i pobre.

Durant aquest any que l'Església dedica a la vida religiosa, tots els membres del poble de Déu hem d'agrair el servei que aquestes persones fan a tota la societat, sobretot als més pobres. Les nostres esglésies diocesanes, amb tots els seus membres, hem de reconèixer aquest servei generós. Què seria de la nostra societat, les

nostres ciutats i pobles sense la presència i el servei dels religiosos i les religioses en els camps de l'espiritualitat, de la vellesa, de la cultura, de l'ensenyament, dels pobres, dels malalts, etc.? Seria una societat molt buida.

Encomanem a la Mare de Déu de Montserrat, patrona de les diòcesis catalanes, la festa de la qual celebrem demà, el futur de les vocacions sacerdotals i religioses a la nostra terra.

ACTUALITAT

Jornada de Vocacions Natives

Des de fa més de 50 anys, el quart diumenge de Pasqua se celebra a l'Església catòlica la Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions. Enguany, a més, coincideix amb la celebració de

la Jornada de Vocacions Natives, promoguda per l'Obra Pontifícia de Sant Pere Apòstol, que té com a finalitat ajudar a la formació i el sosteniment de les vocacions al ministeri sacerdo-

tal i a la vida consagrada que Déu promou en els territoris de missió. La Delegació de Missions de l'Arquebisbat de Barcelona recull els donatius per a aquesta finalitat.

Per a més informació podeu adreçar-vos a:

- delegacionsbarcelonastfeliu.blogspot.com
- ddmissions5112arqbcn.cat

Diumenge 26 d'abril de 2015
Jornada de Vocacions Natives
52a Jornada Mundial d'Oració per les Vocacions

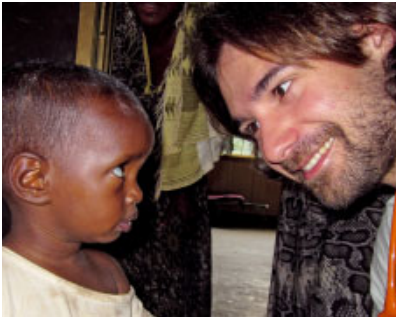
Quin goig caminar amb tu!

ENTREVISTA

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Alegria etióp Transmetre allò que es viu

IÑAKI ALEGRIA

Fa tres anys, el pediatre Iñaki Alegria va anar a Etiòpia, on va viure durant quatre mesos per «sentir de primera mà la realitat de les persones». Des del primer dia, la seva ànima va quedar atrapada a Gambo i mai més «no en va tornar». Ha estat cooperant a l'hospital d'aquella població, amb el suport de Mans Unides. Ara hi tornarà, però només amb bitllet d'anada.

Què et va copsar més d'Etiòpia?

Àfrica són emocions intenses. Pots passar de l'alegria més meravellosa a la tristesa més profunda en qüestió de segons. Vaig sentir una gran impotència en veure que moren nens i nenes que no haurien de morir, que aquí sobreviurien; moren per malalties que es poden curar, com la diarrea o la pneumònia.

Com ha canviat la teva vida?

Un cop he posat un nom propi, una mirada, una història personal als nens i nenes que moren de fam no puc romandre indiferent. Ara ja no és el nen que cada segon mor de fam al món, ara és Ruziya, és Firaol, és Abdelkarim... Quan penso en els meus dies a Gambo, un calfred em recorre el cos. Vaig fundar l'ONG «Duna, petits grans de sorra» i el projecte «Alegria amb Gambo», per iniciar una cooperació amb Etiòpia. Ara ha arribat el moment de tornar-hi. Només ets veritablement feliç quan busques la felicitat dels altres.

I a nivell de fe, t'ha ajudat a créixer?

En els rostres de Ruziya, Abdulakim, Mikaeli... veus el rostre de Crist. Quan els aculls i els aliments estàs acollint i alimentant Crist. Jesús es fa present en la vida dels més necessitats i ens crida. No podem romandre indiferents. El món està com està per falta d'amor. No sabem estimar. Déu és Amor, quan actues amb amor en benefici dels altres no hem de tenir por: Déu proveirà.

Òscar Bardají i Martín

Tot conversant amb monitors i caps escoltes de centres d'esplai i agrupaments cristians, és fàcil comprovar que aquestes setmanes viuen moments de gran activitat. Comencen a preparar les colònies d'estiu i els camps. Aquestes activitats no sempre són prou considerades o no se'ls atorga la importància que tenen.

Més enllà de les tècniques educatives —si bé a través d'elles—, la vida dels educadors i la seva relació amb els infants han de ser testimoni d'aquells valors bàsics que, esdevinguts virtuts, configuren personalitats plenament desenvolupades i persones capaces de viure la vida amb autonomia i solidaritat: l'esforç, el compromís, el diàleg, la compassió, la complicitat per a la contemplació i la joia...

L'educació en les virtuts evangèliques mitjançant el lleure ha de tenir, en la seva especificitat, el mateix ni-

vell de rigor i exigència que desitgem i esperem de l'educació a l'escola; no pot ser fruit de la improvisació ni de la descurança. Ha de ser un treball planificat i organitzat, amb especificació dels objectius i amb una avaluació del que s'ha fet. «Per ell, tot el cos es manté unit harmoniosament gràcies a tota mena de juntures que el sostenen; així, d'acord amb l'energia distribuïda segons la mesura de cada membre, tot el cos va creixent i edificant-se en l'amor» (Ef 4,16).

És hora per a caps i monitors, doncs, de formular objectius i revisar fins a quin punt els tenim assumits personalment, o quin és el nostre grau d'esforç per arribar-hi. La credibilitat de les propostes descansa en la credibilitat i coherència de la vida dels qui les proposen, perquè són jardiniers que planten llavors en terra fèrtil, llavors que donaran el cent per u!

X Camins de Vida Manaments de nou

MN. XAVIER MORLANS

Professor de la FTC

10è eslògan postmodern

«La vida són quatre dies... gaudeix!»

10a pauta humanista

La mort desmenteix radicalment l'eslògan bàsic postmodern: Busca la teva realització sense cap límit. La mort és el gran límit, fàctic, indiscutible, i pot aparèixer en qualsevol moment, fins i tot volant amb la companyia aèria més segura del món. Per això és el gran tabú actual: ningú no en parla.

Des d'un humanisme realista i enraonat sembla de sentit comú tenir alguna cosa pensada sobre la mort. Tant afirmar com negar l'existència de vida més enllà de la mort són actes de fe. No es pot demostrar ni una cosa ni l'altra. Tant l'ateisme raonat com la fe religiosa raonada són actituds intel·lectuals dignes de respecte, totes dues per igual.

10a pauta bíblica

A l'Antic Testament hebreu la fe en la vida amb Déu més enllà de la mort apareix tardanament, concretament al segle II abans de Crist en el segon llibre dels Macabeus: «Val més morir a mans dels homes quan s'espera que Déu ens ressuscitarà tal com ha promès.» (2Mc 7,14).

Jesucrist, un lligam suau per sempre

Jesús ofereix el seu **lligam suau** com una forma de vida plena que comença ja aquí a la terra i que tindrà una continuïtat meravellosa en el cel nou i la terra nova. (Ap 21,1)

«Jesús es posà dret i exclamà: Si algú té set, que vingui a mi; el qui creu en mi, que begui. Perquè diu l'Escriptura: Del seu interior brollaran rius d'aigua viva.» (Jn 7,37-38)

«Jo sóc la resurrecció i la vida. Qui creu en mi, encara que mori, viurà; i tot aquell qui viu i creu en mi, no morirà mai més.» (Jn 11,25-26)

Lectures missa diària i santoral

27. □ Dilluns (litúrgia hores: 4a set. [Ac 1,12-14 / Sl 86 / Ef 1, 3-6.11-12 / Lc 1,39-47]. Mare de Déu de Montserrat, patrona principal de Catalunya (coronada 1881, entronitzada 1947). Sant Toribi de Mogrovejo, bisbe; santa Zita, vg., de Lucca (s. XIII), patrona de les treballadores domèstiques; beats Domènec i Gregori, preveres de Barbastre.

28. □ Dimarts [Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30]. Sant Pere Chanel (1803-1841), prev. Marista i mr. a Oceania. Sant Prudenci, bisbe; sant Cirí, mr.; sant Lluís-Maria Grignon de Montfort, prev.; santa Valèria, mare de família mr.; beat Luquesi, terciari franciscà.

29. □ Dimecres [1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa. Sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. □ Dijous [Ac 13,13-25 / Sl 88 / Jn 13,16-20]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà). Sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. □ Divendres [Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6]. Sant Josep, obrer. Sant Jeremies, profeta (s.VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. □ Dissabte [Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14]. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església. Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. □ † Diumenge vinent, V de Pasqua (lit. hores: 1a setmana) [Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols. Trobament de la santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

DIUMENGE IV DE PASQUA

Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el vau clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

Lectura de la primera carta de sant Joan

(1Jn 3,1-2)

Estimats, mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

✠ Lectura de l'evangeli segons sant Joan

(Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

Lectura del libro de los Hechos

de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta éste sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos: Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

✠ Lectura del santo evangelio según san Juan

(Jn 10,11-18)

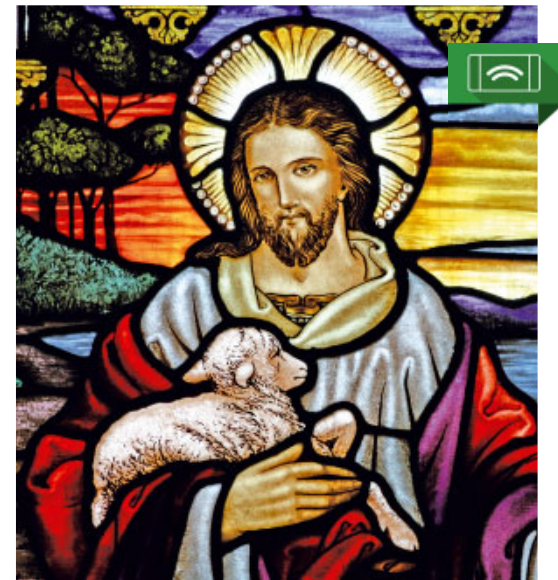
En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este redil; también a éstas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

COMENTARI

IGNASI RICART, CMF

El Bon Pastor dóna la vida per les seves ovelles

La imatge del pastor i del ramat, a l'Orient té una llarga tradició. *Pastor* és un antiquíssim títol d'honor per als Senyors i per als déus. Ara bé, Jesús es presenta com el veritable Pastor. La seva vinculació al ramat no és superficial, sinó estreta i plena d'amor. En el profund de la comunitat cristiana s'experimenta la comunitat de Jesús amb el Pare. El Bon Pastor està preparat per donar la seva vida per les ovelles, que li han estat encomanades perquè sap que està en les mans del Pare. Ell les coneix totes i ens crida al servei del ramat: també nosaltres hem d'ajudar, salvar, guarir. Servir la vida és la cosa més valuosa que podem fer per als altres.

Jesús és el Bon Pastor que espontàniament dóna la seva vida per les ovelles, a diferència de tots els altres que només treballen a jornal, simples mercenaris que només busquen el seu guany i prou. Aquesta és la Bona Notícia que anuncia la Pasqua: Déu en Crist ve a trobar-nos per oferir-nos la seva amistat, sense fixar-se en els nostres mèrits, en la nostra bondat o en els nostres pecats. La mort de Jesús és un acte d'amor i de llibertat. Jesús és la insuperable manifestació de l'amor que ens té Déu, a tothom sense distinció, fins i tot a aquelles ovelles que «no són d'aquest ramat». La perspectiva universal de l'amor salvífic del Senyor s'estén a tota la humanitat.

En el fragment evangèlic d'avui, Jesús no es presenta com *un* bon pastor, sinó que és *el* bon Pastor. Manté amb les seves ovelles relacions de coneixement recíproc, fonamentades en l'amor que el Pare té per elles i per ell. Té cura de totes les que li pertanyen i les defensa de tots els perills. Ha donat la seva vida per elles per tal que només hi hagi un sol ramat i un sol Pastor. Potser aquesta imatge ens diu poc en l'època industrial. La imatge del Bon Pastor ens diu que Jesús no busca defensar la seva vida, sinó la dels altres. Hi ha més joia en el donar que en el rebre.

En l'assemblea eucarística, convocada i reunida pel Bon Pastor que la presideix, ell alimenta amb el seu cos i la seva sang els qui han escoltat la seva veu i la coneixen en una relació d'intimitat.

AGENDA

Actes i conferències

I Jornada Interdiocesana de Pastoral Juvenil: «Cridats a quelcom gran.»

Dissabte 9 de maig (10-19 h), al Seminari Conciliar de Barcelona (c/ Diputació, 231). Jornada d'animadors per reflexionar sobre com acompanyem els joves en la fe. Info: info.joves@gmail.com / djoventut@arqbcn.org

Curs de Pastoral i Ètica de la Salut.

Sobre «Acompanyament de la vellesa a la bellesa», i patrocinat per la Delegació Diocesana de Pastoral de la Salut i La Caixa, tindrà lloc al Caixafòrum de Montjuïc els dimarts del 5 al 26 de maig, de 16 a 19 h. Comença el dia 5, amb els temes: «L'espiritualitat de la compassió», a càrrec d'Enric Tubert, professor de l'ISCRG, i «Problemàtica social en geriatria», amb Sara Llop, diplomada en treball social de l'Hospital de Móra d'Ebre. Informació: t. 933 171 597. Inscripcions gratuïtes fins al 30 d'abril.

Política i religió a Catalunya (s. XIX-XX).

Dia 29 d'abril (19 h), «Democràcia i secularització», amb M. del Mar Griera (UAB). A la Facultat de Geografia i Història (c/ Montalegre, 6). Per a més informació: FJM, t. 934 880 888, www.fundaciojoanmaragall.org

Blanquerna Salut dedica una taula rodona al tema «L'acompanyament en la mort». Dimarts 28 d'abril (17.30 h), a la Facultat de Ciències de la Salut (c/ Padilla, 326). Informació: t. 932 533 126, a/e: neusfc@blanquerna.edu

Festividad de San José Obrero. Día 1 de mayo, eucaristías siguiendo la antigua tradición de poner a todas las personas enfermas a los pies de san José. A las 12 h, eucaristía especial para los enfermos. En el Santuario de San José de la Montaña (av. St. Josep de la Muntanya, 25, t. 932 840 500).

Concert de fra Alessandro Brustenghi, franciscà. Diumenge 26 d'abril (17.30 h), al santuari de Sant Antoni de Pàdua, franciscans (c/ Santaló, 80), amb motiu dels 800 anys del pas de sant Francesc d'Assís per Catalunya.

Exercicis i recessos

Grups d'Oració i Amistat. Dia 9 de maig, recés de Pasqua: tarda de pregària i acció de gràcies. A les 17 h, a la Llar Verge de Gràcia (c/ Carolines, 16), meditació, exposició del Santísim i Eucaristia. Info: GOA, t. 932 181 005, c/e: goracionamistad@yahoo.es

Romiatge a Montserrat

Club+amics
junts sumem

presidit pel cardenal Lluís Martínez Sistach.
9 de maig de 2015

- 9.00 h Sortida en autocar de la plaça de Catalunya (davant del Hard Rock Cafè)
- 10.00 h Arribada a Montserrat
- 11.00 h Missa Conventual
- 12.30 h Recepció del prior
- 13.30 h Dinar de germanor
- 15.30 h Sortida cap a Manresa
- 16.00 h Visita guiada a la Seu
- 19.00 h Arribada a Barcelona

Informació: t. 934 092 770 - 649 449 630 (Núria Ortín)
www.clubmes.cat

In memoriam

Mn. Jaume Aran Suñer.

Morí al Masnou, el passat dia 13 d'abril, als 83 anys. La missa exequial es va celebrar a la parroquia de Sant Pere del Masnou, el 14 d'abril, presidida per Mn. Josep Colomer, arxiprest de La Cisa. Mn. Aran, després de fer servei parroquial en diverses comunitats, va treballar sobretot al servei de les

persones grans i de les persones amb discapacitats, a través de la fundació privada Sant Francesc d'Assís d'Alella.

Pelegrinatges

Peregrinación a Lourdes. Días 30, 31 de mayo y 1 de junio. Organiza Apostolado de la Divina Misericordia. Para más información y resevas: t. 934 261 622, c/e: adim.bcn@gmail.com

PALABRA Y VIDA

† **LLUÍS MARTÍNEZ SISTACH**
Cardenal arzobispo de Barcelona

El servicio de los religiosos y religiosas a la sociedad

Dentro de este tiempo gozoso de Pascua, este cuarto domingo celebramos la Jornada Mundial de Oración por las Vocaciones. Se refiere a las vocaciones sacerdotales y religiosas, que son siempre un don de Dios a su Iglesia.

Las vocaciones al ministerio sacerdotal y a la vida religiosa tienen una especial importancia en la Iglesia. Con motivo del Año de la Vida Consagrada que estamos celebrando en toda la Iglesia por indicación del papa Francisco, quisiera recoger en este comentario algunas de las ideas que expuse en una reunión extraordinaria que celebramos los su-

periores religiosos y los obispos catalanes el pasado 28 de enero en el Seminario Diocesano de Barcelona.

El papa Francisco, en su documento programático *La alegría del Evangelio*, llama a todos los religiosos y las religiosas a «recuperar la frescura original del Evangelio» para hacer brotar «nuevos caminos, métodos creativos, otras formas de expresión, signos más elocuentes, palabras cargadas de renovado significado para el mundo actual».

El Papa nos llama a todos los servidores de la Iglesia a una pastoral en clave de misión con audacia y creatividad, y pide expresamente hacer

la propuesta evangelizadora desde el corazón del Evangelio, cuyo núcleo es la misericordia. Este núcleo es la fuente de la que brota la alegría que debe acompañar siempre al evangelizador y la evangelizadora y, por ello, la Iglesia debe ser y debe aparecer como portadora de esta experiencia de misericordia.

Son muy bellas las palabras que dice el papa Francisco con motivo del año que estamos celebrando: «Quería decir una palabra, y la palabra es la alegría. Siempre, donde están los consagrados y las consagradas a Dios hay alegría.» Es la alegría, la alegría de la vocación

recibida y del amor del Señor, que se expresa en la vida de seguimiento de Jesucristo obediente, casto y pobre.

Durante este año que la Iglesia dedica a la vida religiosa, todos los miembros del pueblo de Dios debemos agradecer el servicio que estas personas hacen a toda la sociedad, sobre todo a los más pobres. Nuestras iglesias diocesanas, con todos sus miembros, debemos reconocer este servicio generoso. ¿Qué sería de nuestra sociedad, nuestras ciudades y pueblos sin la presencia y el servicio de los religiosos y las religiosas en los campos de la espiritualidad, de la vejez, de la cultura, de la enseñanza, de los pobres, de los enfermos, etc.? Sería una sociedad muy vacía.

Encomendamos a la Virgen de Montserrat, patrona de las diócesis catalanas, cuya fiesta celebramos mañana, el futuro de las vocaciones sacerdotales y religiosas en nuestra tierra.

